

عنوان مقاله:

مقایسه کاربرد ابزار های انسجام در بیان نوشتاری دانش آموزان عادی و دارای اختلالات یادگیری فارسی زبان شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه کودکان استثنایی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احمد رضمانی - Organization for Educational Research and Planning

رضا نیلی پور - University of social Welfare and Rehabilitation Science

آتوسا رستم بیک تفرشی - Institute for Humanities and Cultural Studies

خلاصه مقاله:

هدف: در پژوهش حاضر، بیان نوشتاری دانش آموزان عادی و دانش آموزان دارای اختلال یادگیری فارسی زبان شهر تهران با توجه به استفاده از ابزارهای مختلف انسجام مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است. روش: طرح تحقیق از نوع پژوهش های پس رویدادی (علی-مقایسه ای) است. رویکرد زبان شناسی اتخاذ شده رویکردی نقش گرا است و نظریه هلیدی و متیسون (۲۰۰۴) برای تحلیل داده های گرد-آوری شده استفاده شده است. نمونه آماری مورد بررسی، ۲۵ دانش آموز پسر دارای اختلال یادگیری و ۲۵ دانش آموز پسر عادی ۱۰ تا ۱۲ ساله بودند. ابزار مورد استفاده، ۳ خرده آزمون (خوانداری، تصویری، و شنیداری) محقق ساخته بود. یافته ها: پس از استخراج فراوانی ابزار-های مختلف انسجام، با استفاده از آمار توصیفی داده ها توصیف شدند و سپس با استفاده از تحلیل واریانس چندمتغیره معناداری اختلاف مشاهده شده بین دانش آموزان عادی و دانش آموزان دارای اختلال یادگیری مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت. نتیجه گیری: نتایج نشان می دهد که در سطح $\alpha = 0.05$ اختلاف مشاهده شده بین دو گروه در کاربرد همه انواع ابزارهای انسجام معنادار بوده است.

کلمات کلیدی:

Cohesive devices, Learning Disorder, Functional Approach, Text Linguistics
ابزار های انسجام، اختلالات یادگیری، رویکرد نقش گرا، زبان شناسی متن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1719948>

